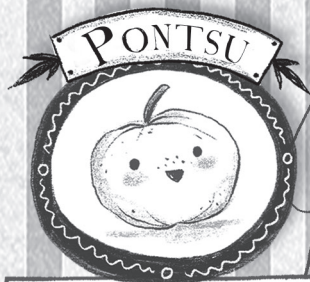

**Tontlikud tervitused
meie lemmikutelt
nokturnialastelt ...**

MEELDIB:
põrklemine
kallistused

EI MEELDI:
kui teda varrest tõstetakse
kui ta ei saa Ameliaga koos olla

FLOORA UURIK

MEELDIB:
auke kaevata
ussikestega rõtsai

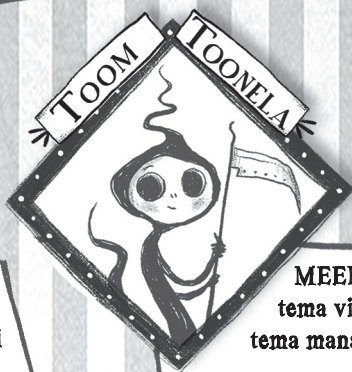
EI MEELDI:
kui teda hüütakse
ELUKAKS (Ta on
HARULDAST TÕUGU JET!)

AMELIA KIHV

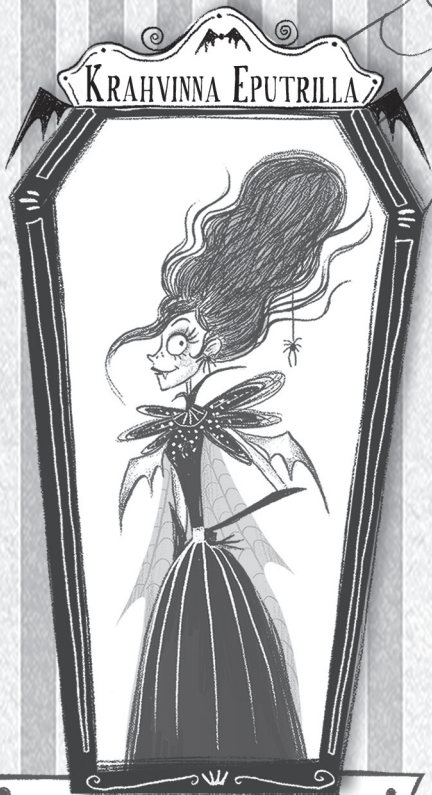
MEELDIB:
Pontsu (tema ustav kõrvits-lemmikloom)
keeleväänajavõileivad

EI MEELDI:
ärähellitatud jõmpsid
iga-aastane Barbaarne ball

MEELDIB:
tema vikat
tema manatelo

EI MEELDI:
kamandavad laiaks-
litsitud kärnkonnad
ükssarvikud

MEELDIB:

iga-aastane Barbaarne ball
eau de Kõdu lõhnaõli

EI MEELDI:

abikaasa hauakivimustriga
särgid
tõnnsabade lima

MEELDIB:

ristsõnad
hauakivimustriga särgid

EI MEELDI:

nõude pesemine
kuulamine

MEELDIB:

toiduvalmistamine
kirjade kirjutamine

EI MEELDI:

halvad kombed
kui temast läbi kõnnitakse

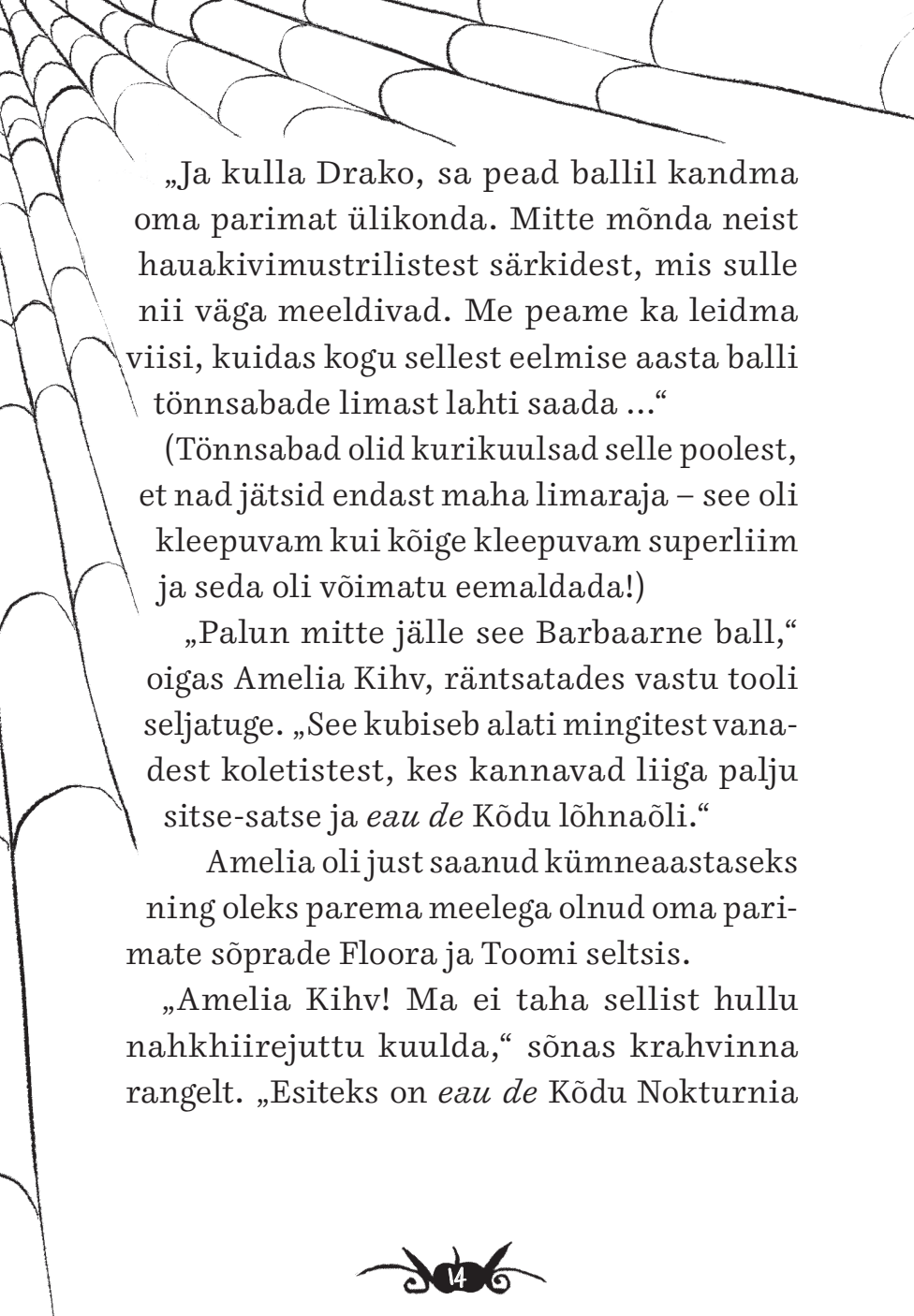
I. PEATÜKK

FATAALSELT FANTASTILISED FALAFELID

Nokturnias oli pime ja sünge kolmapäeva öö. Krahvinna Eputrilla Kihv rüüpas oma karje- teed ja trummeldas pikkade musta värvi küün- tega söögisaali lauale, samal ajal kui kell lõi hommikul nelja.

„Drako, mu pimedus, sa ju ikka tead, et kolme öö pärast toimub meie iga-aastane Barbaarne ball?“ kudrutas krahvinna Eputrilla. „Meil on vaja veel kutsed välja saata, toitlustus paika panna ja ... oi, kas sa tellisid Ulguva Hundi bändi ära?“

Krahv Drako silmad läksid suureks. „Ee ... Ma helistan neile täna õhtul, mu armas rotiaju.“

„Ja kulla Drako, sa pead ballil kandma oma parimat ülikonda. Mitte mõnda neist hauakivimustrilistest särkidest, mis sulle nii väga meeldivad. Me peame ka leidma viisi, kuidas kogu sellest eelmise aasta balli tönnsabade limast lahti saada ...“

(Tönnsabad olid kurikuulsad selle poolest, et nad jätsid endast maha limaraja – see oli kleepuvam kui kõige kleepuvam superliim ja seda oli võimatu eemaldada!)

„Palun mitte jälle see Barbaarne ball,“ oigas Amelia Kihv, räntsatades vastu tooli seljatuge. „See kubiseb alati mingitest vana-dest koletistest, kes kannavad liiga palju sitse-satse ja *eau de Kõdu lõhnaõli*.“

Amelia oli just saanud kümneaastaseks ning oleks parema meelega olnud oma parimate sõprade Floora ja Toomi seltsis.

„Amelia Kihv! Ma ei taha sellist hullu nahkhiirejuttu kuulda,“ sõnas krahvinna rangelt. „Esiteks on *eau de Kõdu Nokturnia*

kõige peenem parfüüm. See on ikkagi tehtud kääritatud nahkhiiretatist, millest pisut kumab läbi mädanenud banaani hõngu! Ja teiseks on Barbaarne ball peretraditsioon. See on meie võimalus kõigile näidata, kui kihv-tid me oleme.“

Kihvade pere oli Barbaarset balli korraldanud mitu põlve ja see oli Nokturnias KÕIGE TÄHTSAM iga-aastane sündmus. Kutsutud olid vaid kõige jõletumad ja jäletumad ning ball oli krahvinna Eputrilla au ja uhkus.

„Aga mul hakkab nii igav,“ porises Amelia. „Oleks palju parem, kui sinna tuleks keegi minuvanune ka!“

„Sa ju tead, et ball on mõeldud vaid täiskasvanutele,“ sõnas krahvinna.

„Siis ei pea mina ju tulema?“ küsis Amelia lootusrikkalt.

„Loomulikult pead *sina* tulema. Sa pead õppima, kuidas asi käib, et saaksid Barbaarse balli traditsiooniga jätkata!“ ütles ema rõõmsa naeratusega.

„Aga mis siis, kui ma ei taha?“ pomises Amelia. „Ma tahan suureks saades kõrvitsa-
teadust õppida ja haigeid kõrvitsaid aidata.“

kaevamisega ära. Istu nüüd sirgelt, hakkame õhtust sööma,“ jätkas ta. „Buuu!“

Amelia ohkas, kui ruumi heljus väga tõsise näoga kummitus, käes kandik, millel paistis olevat hunnik ninakolle.

Amelial polnud mõtetki püüda emale rääkida sellest, mida *tema* tahtis. Kuna ta oli Kihv, tähendas see lõputuid vampiiritüdrukute etiketitunde, ämblikuvõrgu kudumist ja lakkamatuid Barbaarse balli ettevalmistusi. Mõnikord soovis Amelia, et ta oleks mõnest teisest perest.

„Teie fataalselt fantastilised falafelid, krahvinna,“ lausus Buuu. Ta oli kõige lugupeetum kummitus-ülemteener terves Nokturnias.

(Vastupidiselt levinud uskumusele ei ela vampiirid tegelikult ainult verest. See paneb neil hingeõhu jubedalt haisema!)

„Aitäh, Buuu. Rohkem pole midagi vaja,“ sõnas krahvinna.

Amelia pani pahuralt käed rinnal risti ja nipsas ühe falafelipalli põrandale. Tema kõrvits Pontsu pistis selle nahka ja hüppas siis Ameliale sülle.

„Kuule, Pontsu,“ kihistas Amelia. „Võta veel falafele! Ma tean, et need on su lemmikud.“

Pontsu liputas nõusolevalt vart ühelt küljelt teisele.

„Võib-olla tuleb kuningas sel aastal ballile?“ ütles Amelia, suu täis haput spinatit.

„Tõenäoliselt mitte,“ sõnas krahvinna Eputrilla. „Ta pole *haldjaintsidendist* saadik paleest jalga välja tõstnud.“ Ta vaatas oma abikaasale otsa. „Drakoke, mu väike jube poolsurnu, sa peaksid tõesti natuke rohkem pingutama, et kuningas Vladimiriga kokku saada. Vanasti te olite nii head sõbrad.“

Krahv Drako ohkas sügavalt. „Armas rõhatus, sellest pole kasu. Ta ei võta enam kedagi vastu ega räägi kellegagi.“

„Nii kahju,“ lausus krahvinna Eputrilla. „Sellest ajast peale, kui ta teie igapädalasele silma-*bowling*’u mängimisele lõpu tegi, oled sa neist tobedatest sõnaristidest täiesti haiglases vaimustuses ...“

„Ristsõnadest, kallis,“ ütles krahv Drako.

„Mis te arvate: kui kuningas ikkagi VÕTAKS meie ballikutse vastu, kas ta siis tooks oma poja ka kaasa?“ küsis Amelia. Tema silmad löid särama. „Või ei lubata prints Tangiinil ka tulla, sest ta pole VANA?“

„Sa püha siug küll, prints Tangiin on tulevane kuningas! Ta on ALATI kutsutud,“ lausus krahvinna laulval hääl.

„Aga pea meeles, Amelia,“ märkis krahv Drako, „haldjas pistis ju printsi ema nahka. Ma oleksin üllatunud, kui kuningas poja üldse kunagi paleeseinte vahelt välja laseks.“

„Saadana mädamuna, ma läheksin hulluks, kui ei saaks oma sõprade juurde minna,“ ütles Amelia.

„Aitab lobast. Amelia, hakka nüüd sööma, enne kui su falafelid külmaks lähevad, ja siis magama,“ lausus krahvinna Eputrilla, suskides sõrmega Amelia põski. „Su nahk peab ju ilusti kahvatu ja koolnukarva püsima!“

„Aga maaaamps, täna näidatakse „Gooti hauakivide meistertahuja“ finaali! Kas ma ei tohi natuke kauem üleval olla?“ ütles Amelia.

Äkitselt kõlas läbi maja tohutu

KŌMMMMMMMMMMMMMM!

„Drako, mu väike higikoll, kas me ootame külalisi?“ küsis krahvinna Eputrilla. „Buuu!“ hüüdis ta abikaasa vastust ootamata. „Palun mine otsekohe ust avama.“

Mõni hetk hiljem ilmus Buuu tagasi kuldse ümbrikuga.

„Teile on kiri, krahvinna. See paistab olevat kuningalt.“

